

SZABARI MÁRIA

KI SÖPÖRTE EL A FALEVELET?

Olyan ős volt, mint a többi...

Csak abban különbözött

az előzőktől, hogy a

sarkon lakó Kati néni háza

előtt sosem volt elsöpörve

a falevél.

Kútra előtte jártunk el,
s most csendes volt a rozoga ház.

A szomszédok azt beszélték, hogy beteg.

Már kezdtük megszokni, hogy

bokáig járunk a

rothadt avarban, amikor egy

reggelre a járda tiszta lett.

Na, meggyógyult! - futott át

bennem a kútra menet.

Délután láttam, amikor

vitték a tenetőbe.

SZABARI MÁRIA

KIS VALAMI

Óh, hogy mászol itt te kis bogár
merészen a tollam alatt.
Nem félsz, hogy életed veszem?
Én nem bántalak - tudod persze,
s ezt kihasználva itt futkosol
tollam előtt és körötte, végig a sor alatt,
s szinte örülsz, hogy újjaim
most rólad róják a sorokat.

HIÚ MADÁR

Gyorsvonattal utaztam;
száguldott velünk,
mint a megbokrosodott ló
télen a könnyű
szánkóval.
Csak úgy suhantak el
a fák.
Egy madár versenyt
repült a gyorsvonattal;
elkapta a hév,
a száguldás,
s nem látta-e, vagy
daczból tette,
egy karónak repült és lehullt.